

Μεταρρυθμίσεις οικονομικής πολιτικής 2011: Με στόχο την ανάπτυξη

Περίληψη στα ελληνικά

- Η παγκόσμια ανάκαμψη από τη σοβαρότερη οικονομική ύφεση που έχει σημειωθεί μετά τη Μεγάλη Οικονομική Κρίση της δεκαετίας του '30 έχει ξεκινήσει, όμως εξακολουθεί να στηρίζεται υπερβολικά σε μέτρα μακροοικονομικής πολιτικής και δεν έχει ακόμα καταφέρει να επιφέρει σημαντική μείωση της υψηλής και έμμονης ανεργίας που πλήττει πολλές χώρες. Η έκθεση του 2011 «Με στόχο την ανάπτυξη» προβάλλει τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται για την επάνοδο σε μακροπρόθεσμη ανάπτυξη. Για κάθε χώρα του ΟΟΣΑ και, για πρώτη φορά, για τις έξι βασικές αναδυόμενες οικονομίες (Βραζιλία, Ινδία, Ινδονησία, Κίνα, Νότια Αφρική και Ρωσία) προσδιορίζονται πέντε μεταρρυθμιστικές προτεραιότητες ως οι πλέον αποτελεσματικές για τη διασφάλιση σταθερής ανάπτυξης κατά την επόμενη δεκαετία. Από την ανάλυση προκύπτει ότι πολλές από αυτές τις μεταρρυθμίσεις θα μπορούσαν επίσης να στηρίζουν την τόσο αναγκαία δημοσιονομική εξυγίανση και να συμβάλουν στην εξισορρόπηση των παγκόσμιων ισοζυγίων τρεχουσών συναλλαγών.
- Οι διεθνώς συγκρίσιμοι δείκτες που παρέχονται στην παρούσα έκθεση επιτρέπουν στις χώρες να αξιολογήσουν τις οικονομικές επιδόσεις τους και τις διαρθρωτικές πολιτικές τους σε ένα ευρύ φάσμα τομέων.
- Επιπλέον, στην έκδοση αυτή συμπεριλαμβάνονται τρία αναλυτικά κεφάλαια στα οποία καλύπτονται οι πολιτικές για τη στέγαση, η αποδοτικότητα των συστημάτων υγείας και οι σχέσεις μεταξύ των διαρθρωτικών πολιτικών και των ανισοροπιών του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών.

Η παγκόσμια ανάκαμψη από τη σοβαρότερη οικονομική ύφεση που έχει σημειωθεί μετά τη Μεγάλη Οικονομική Κρίση της δεκαετίας του '30 έχει ήδη ξεκινήσει, όμως εξακολουθεί να στηρίζεται υπερβολικά σε μέτρα μακροοικονομικής πολιτικής και δεν ήταν μέχρι στιγμής επαρκής για να αντιμετωπίσει την υψηλή και έμμονη ανεργία που πλήττει πολλές χώρες. Δεδομένης της βαθμιαίας άρσης των δημοσιονομικών κινήτρων, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα δυσβάστακτα δημόσια χρέη, και δεδομένης της ελάχιστης ή και της απουσίας περαιτέρω στήριξης από τη νομισματική πολιτική, η κύρια πρόκληση για τις κυβερνήσεις του ΟΟΣΑ σήμερα είναι η μετατροπή της ανάκαμψης που καθοδηγείται από τις πολιτικές σε αυτοδύναμη ανάπτυξη. Η επιτάχυνση της διαδικασίας διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, η οποία πέρα από τον τομέα της χρηματοπιστωτικής ρύθμισης επιβραδύνθηκε κατά την παγκόσμια ύφεση, θα μπορούσε να συμβάλει σημαντικά εν προκειμένω. Στο πλαίσιο της ανάκαμψης από την κρίση θα μπορούσε να δοθεί προτεραιότητα στις μεταρρυθμίσεις που συντελούν τα μέγιστα στην επίτευξη της ανάπτυξης βραχυπρόθεσμα και βοηθούν τους ανέργους και τα άτομα εκτός εργατικού δυναμικού να παραμείνουν σε επαφή με την αγορά εργασίας.

Στην παρούσα νέα έκδοση της έκθεσης «Με στόχο την ανάπτυξη» προσδιορίζονται για κάθε χώρα του ΟΟΣΑ και, για πρώτη φορά, για τις βασικές αναδυόμενες οικονομίες (Βραζιλία, Ινδία, Ινδονησία, Κίνα, Νότια Αφρική και Ρωσία, δηλαδή τις χώρες της επονομαζόμενης ομάδας «BRICS»), πέντε μεταρρυθμιστικές προτεραιότητες ως οι πλέον αποτελεσματικές για τη διασφάλιση σταθερής ανάπτυξης κατά την επόμενη δεκαετία. Οι συστάσεις αυτές έχουν καθοριστεί βάσει της χαρτογράφησης, αφενός των ανεπαρκών επιδόσεων ως προς την παραγωγικότητα της εργασίας και την αξιοποίηση του εργατικού δυναμικού έναντι των χωρών που έχουν τις καλύτερες επιδόσεις, και αφετέρου των αδυναμιών της δημόσιας πολιτικής σε κάθε χώρα. Τα κύρια συμπεράσματα που προκύπτουν από την εν λόγω άσκηση καθορισμού προτεραιοτήτων συνοψίζονται στο Κεφάλαιο 1, περιγράφονται πιο λεπτομερώς στα επόμενα σημειώματα των χωρών (Κεφάλαιο 2) και είναι τα εξής:

- Οι χώρες υψηλότερου εισοδήματος μέλη του ΟΟΣΑ βρίσκονται αντιμέτωπες με ένα φάσμα προκλήσεων πολιτικής και μπορούν χοντρικά να ταξινομηθούν σε δυο ομάδες. Η πρώτη ομάδα αποτελείται κυρίως από τις χώρες της ηπειρωτικής Ευρώπης οι οποίες πρέπει να αυξήσουν την αξιοποίηση του εργατικού τους δυναμικού. Συνεπώς, οι συστάσεις αφορούν τη βελτίωση του σχεδιασμού των συστημάτων παροχών, τον περιορισμό της δυαδικότητας της αγοράς εργασίας μέσω της αναθεώρησης της νομοθεσίας που διέπει την προστασία της απασχόλησης, και τη μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης της εργασίας. Σημαντικές θεωρούνται επίσης για τις χώρες αυτές οι μεταρρυθμίσεις των αγορών προϊόντων. Οι υπόλοιπες σχετικά πλούσιες χώρες του ΟΟΣΑ βρίσκονται αντιμέτωπες με μια πιο ισορροπημένη σειρά προβλημάτων που αφορούν κυρίως την παραγωγικότητα της εργασίας - ιδίως στις Ασιατικές χώρες μέλη - και που απαιτούν κυρίως τη μεταρρύθμιση του κανονιστικού πλαισίου των κλάδων δικτύων κοινής ωφέλειας, την αναθεώρηση των περιορισμών στις ξένες άμεσες επενδύσεις, την αναδιάρθρωση της φορολογίας και τη μεταρρύθμιση του δημόσιου τομέα.
- Οι χώρες χαμηλότερου εισοδήματος μέλη του ΟΟΣΑ - συμπεριλαμβανομένης της Εσθονίας, του Ισραήλ, της Σλοβενίας και της Χιλής που προσχώρησαν στον Οργανισμό το 2010- και οι χώρες της ομάδας «BRICS» βρίσκονται αντιμέτωπες με πολύ περισσότερες προκλήσεις που σχετίζονται με τα εκπαιδευτικά τους συστήματα και την κανονιστική ρύθμιση των αγορών προϊόντων. Οι μεταρρυθμίσεις στους τομείς αυτούς στοχεύουν στην τόνωση της παραγωγικότητας. Η ύπαρξη άτυπης αγοράς εργασίας επίσης εγείρει συγκεκριμένες προκλήσεις πολιτικής στις εν λόγω χώρες. Σε πολλές περιπτώσεις, οι προτεραιότητες πολιτικής για τις χώρες της ομάδας «BRICS» είναι παρεμφερείς ως προς το περιεχόμενό τους με αυτές που διατυπώνονται για τις χώρες χαμηλού εισοδήματος μέλη του ΟΟΣΑ, όμως οι μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται είναι εν γένει πιο ευρείες στις χώρες της ομάδας «BRICS». Οι συστάσεις για τις χώρες της ομάδας «BRICS» και για μερικές χώρες χαμηλότερου εισοδήματος μέλη του ΟΟΣΑ επίσης περιλαμβάνουν σε ορισμένες περιπτώσεις μεταρρυθμίσεις των νομικών συστημάτων και της εκτέλεσης συμβάσεων, καθώς και τη βελτίωση των συστημάτων διακυβέρνησης για την πάταξη της διαφθοράς.
- Οι μεταρρυθμίσεις που μπορούν να αυξήσουν γρήγορα τα εισοδήματα και την απασχόληση είναι πολύ σημαντικές ύστερα από μία κρίση. Στις προσδιορισμένες προτεραιότητες πολιτικής συμπεριλαμβάνεται ο περιορισμός των εμποδίων στον ανταγωνισμό (για παράδειγμα, στο λιανικό εμπόριο ή στα ελεύθερα επαγγέλματα), η μείωση του διοικητικού φόρτου για τις επιχειρήσεις και η άρση των εμποδίων στις ξένες άμεσες επενδύσεις. Μερικές από τις προτεραιότητες αυτές θα μπορούσαν επίσης να συμβάλουν σημαντικά στην αποτροπή του κινδύνου να μετατραπεί η υψηλή ανεργία σε μόνιμη, άλλη μια σημαντική ανησυχία στην παρούσα συγκυρία. Πολλά από τα μέτρα πολιτικής που λήφθηκαν για την αντιμετώπιση της κρίσης στην αγορά εργασίας -όπως η σταδιακή αύξηση των προγραμμάτων εργασίας μικρής διάρκειας (short-time work) ή η παράταση του χρόνου και της κάλυψης των επιδομάτων ανεργίας - βοήθησαν στην άμβλυνση του αντίκτυπου της ύφεσης στην ανεργία και μετρίασαν τις δυσχέρειες στους εργαζομένους. Καθώς εξελίσσονται οι οικονομικές συνθήκες, νέες πρωτοβουλίες πολιτικής θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην ενίσχυση του σκέλους της ανάκαμψης που αφορά την απασχόληση. Αναφέρονται ως παράδειγμα η αύξηση των δαπανών

για τις ενεργητικές πολιτικές για την αγορά εργασίας και η αναθεώρηση των πολιτικών αυτών, η μείωση του δυαδικού χαρακτήρα της αγοράς εργασίας μέσω της αναθεώρησης της νομοθεσίας που διέπει την προστασία της απασχόλησης και η βελτίωση του σχεδιασμού των προγραμμάτων κοινωνικών μεταβιβάσεων.

- Η τρέχουσα οικονομική κατάσταση έχει αντιφατικές συνέπειες στην ικανότητα των δημόσιων αρχών να προβούν σε μεταρρυθμίσεις, καθώς, μολονότι η αναγκαιότητα των μεταρρυθμίσεων αυτών έγινε πιο εμφανής μετά την κρίση, η επιδείνωση των δημόσιων οικονομικών σε πολλές χώρες εμποδίζει ενδεχομένως την υλοποίησή τους. Υπό αυτές τις συνθήκες, είναι ουσιώδες να διασφαλιστεί ότι οι μεταρρυθμίσεις συνάδουν με την επιτακτική ανάγκη για δημοσιονομική εξυγίανση.
- Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στοχεύουν κυρίως στην ανύψωση των επιπέδων των εισοδημάτων μακροπρόθεσμα, όμως θα μπορούσαν επίσης να αποφέρουν σημαντικά παράλληλα οφέλη όσον αφορά τη δημοσιονομική ισορροπία. Για παράδειγμα, οι μεταρρυθμίσεις που τονώνουν την απασχόληση ενδεχομένως να βοηθήσουν στη δημοσιονομική εξυγίανση. Η δημοσιονομική ανισορροπία έχει επίσης καταστήσει ακόμα πιο επείγουσες πολλές άλλες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Συγκεκριμένα, η βελτίωση των συστημάτων φορολόγησης ή η αύξηση της αποδοτικότητας των συστημάτων παιδείας και φροντίδας υγείας θα μπορούσαν να συρρικνώσουν τα δημοσιονομικά ελλείμματα.

Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που ευνοούν την ανάπτυξη μπορούν επίσης να έχουν θετικό παράπλευρο αντίκτυπο στις ανισορροπίες του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, ζήτημα που αναλύεται διεξοδικά στο Κεφάλαιο 5. Μολονότι σημειώθηκε κάποια διόρθωση κατά την κρίση, οι παγκόσμιες ανισορροπίες παραμένουν σημαντικές τόσο στις χώρες μέλη όσο και στις χώρες μη μέλη του ΟΟΣΑ και ενδεχομένως να μη βελτιωθούν εάν δε ληφθούν μέτρα πολιτικής. Αν και οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις δε σχεδιάζονται γενικά για να αντιμετωπίσουν τις παγκόσμιες ανισορροπίες, μπορούν να ασκήσουν επίδραση στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών επηρεάζοντας τις αποφάσεις αποταμίευσης και επενδύσεων των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων, καθώς και μεταβάλλοντας τη δημόσια αποταμίευση και επενδύσεις. Νέες εμπειρικές αναλύσεις που παρουσιάζονται στο κεφάλαιο αυτό υποδεικνύουν ότι πολλές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που είναι επιθυμητές αυτές καθαυτές θα μπορούσαν επίσης να περιορίσουν τις παγκόσμιες ανισορροπίες συρρικνώνοντας το χάσμα μεταξύ της εγχώριας αποταμίευσης και των επενδύσεων σε ορισμένες κύριες οικονομικές ζώνες:

- Με την ανάπτυξη συστημάτων κοινωνικής πρόνοιας στην Κίνα και σε άλλες οικονομίες της Ασίας θα μπορούσε να επιτευχθεί ένας σημαντικός κοινωνικός στόχος που θα είχε ως παράπλευρη συνέπεια να περιοριστεί η ανάγκη προληπτικής αποταμίευσης, συμβάλλοντας ως εκ τούτου στη μείωση των μεγάλων πλεονασμάτων του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών μερικών από αυτές τις χώρες.
- Οι συνταξιοδοτικές μεταρρυθμίσεις που αυξάνουν την ηλικία συνταξιοδότησης θα μπορούσαν να αυξήσουν τα επίπεδα των εισοδημάτων βοηθώντας παράλληλα στη μείωση των πλεονασμάτων αποταμίευσης και ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών (διευρύνοντας όμως τα ελλείμματα σε χώρες με εξωτερικό έλλειμμα).
- Οι μεταρρυθμίσεις των αγορών προϊόντων σε τομείς όπως τα δίκτυα κοινής ωφέλειας, το λιανικό εμπόριο και οι επαγγελματικές υπηρεσίες θα μπορούσαν να ενθαρρύνουν τις δαπάνες κεφαλαίων και συνεπώς να μειώσουν τα πλεονάσματα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών σε χώρες όπως η Ιαπωνία και η Γερμανία.
- Η άρση των μέτρων πολιτικής που προκαλούν στρεβλώσεις ενθαρρύνοντας την κατανάλωση, όπως η έκπτωση φόρου για τις πληρωμές τόκων ενυπόθηκων δανείων απουσία φορολόγησης τεκμαρτού ενοικίου, θα μπορούσε να βοηθήσει στην αύξηση της αποταμίευσης των νοικοκυριών και στον περιορισμό του εξωτερικού χρέους σε πολλές χώρες, και κυρίως στις Ηνωμένες Πολιτείες. Όμως η υλοποίηση μιας τέτοιας απόφασης θα πρέπει να περιμένει μέχρις ότου η οικονομία σταθεροποιηθεί περισσότερο.
- Οι μεταρρυθμίσεις που αυξάνουν την πολυπλοκότητα και το βάθος των χρηματοπιστωτικών αγορών θα μπορούσαν να χαλαρώσουν τους περιορισμούς δανεισμού στις αναδυόμενες οικονομίες και έτσι να τονώσουν την κατανάλωση και τις επενδύσεις, βοηθώντας συνεπώς στη μείωση των πλεονασμάτων του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών που παρατηρούνται σε μερικές από αυτές. Οι εν λόγω μεταρρυθμίσεις θα πρέπει να συνοδεύονται από τους κατάλληλους εποπτικούς ελέγχους.
- Συνολικά, ένας συνδυασμός περιοριστικής δημοσιονομικής πολιτικής στις χώρες του ΟΟΣΑ, μεταρρυθμίσεων της αγοράς εργασίας στη Γερμανία και την Ιαπωνία και μέτρων για την αύξηση των δημόσιων δαπανών για την υγεία (κατά 2 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ) και για την απελευθέρωση της χρηματοπιστωτικής αγοράς στην Κίνα θα μπορούσε να μειώσει το μέγεθος των παγκόσμιων ανισορροπιών κατά περίπου ένα τρίτο.

Στην παρούσα έκθεση «Με στόχο την ανάπτυξη» περιλαμβάνεται ένα ειδικό κεφάλαιο για τη στέγαση (Κεφάλαιο 4), τομέας όπου οι άστοχες πολιτικές συνέβαλαν στην πυροδότηση της πρόσφατης κρίσης και θα μπορούσαν σήμερα να επιβραδύνουν την κινητικότητα του εργατικού δυναμικού και την ανάκαμψη της απασχόλησης. Στο κεφάλαιο παρουσιάζονται νέοι δείκτες για την πολιτική για τη στεγαστική αγορά και εμπειρικές αναλύσεις του ΟΟΣΑ που καταλήγουν στα εξής κύρια συμπεράσματα:

- Οι καινοτομίες στις αγορές ενυπόθηκων τίτλων θα πρέπει να συνδυάζονται με την κατάλληλη κανονιστική επίβλεψη και συνετούς τραπεζικούς κανόνες. Η χρηματοπιστωτική απελευθέρωση και οι καινοτομίες στις αγορές ενυπόθηκων τίτλων διευκόλυναν την πρόσβαση σε κατοικίες σε νοικοκυριά που στο παρελθόν αντιμετώπισαν πιστωτικούς περιορισμούς, όμως αυτές οι κανονιστικές μεταρρυθμίσεις των αγορών ίσως να οφείλονται επίσης για τις αξιοσημείωτες αυξήσεις των τιμών των ακινήτων - κατά 30% κατά μέσο όρο στις χώρες του ΟΟΣΑ ανάμεσα στις αρχές της δεκαετίας του '80 και στα μέσα της δεκαετίας του 2000 – καθώς και για την αστάθεια των τιμών.
- Η προσφορά στέγης θα μπορούσε να προσαρμοστεί περισσότερο στη ζήτηση σε πολλές χώρες του ΟΟΣΑ, για παράδειγμα μέσω της βελτίωσης των χρονοβόρων διαδικασιών έκδοσης οικοδομικών αδειών. Κάτι τέτοιο θα βοηθούσε να αποφευχθεί η υπερβολική αστάθεια των τιμών των ακινήτων. Παράλληλα, η καλύτερη αυτή προσαρμογή ενδεχομένως επίσης να προκαλέσει μεγαλύτερη αστάθεια των επενδύσεων σε κατοικίες, εκτός εάν η αστάθεια της ζήτησης μπορέσει να τιθασευτεί.
- Οι οικιστικές πολιτικές μπορούν να διευκολύνουν τη στεγαστική κινητικότητα επιτρέποντας έτσι την καλύτερη αντιστοίχιση εργαζομένων και θέσεων εργασίας και βοηθώντας συνεπώς την αγορά εργασίας να ανακάμψει από την πρόσφατη κρίση. Η μείωση του υψηλού κόστους που συνεπάγεται η αγορά κατοικίας θα βελτιώνει τις δυνατότητες πρόσβασης σε πιστώσεις και την προσαρμογή της προσφοράς στέγης. Θα μπορούσε επίσης να προωθήσει τη στεγαστική κινητικότητα, όπως θα έκανε και η κάποια χαλάρωση των σχετικά αυστηρών ελέγχων μίσθωσης και κανόνων που διέπουν τη σχέση ενοικιαστή - ιδιοκτήτη.
- Οι οικιστικές πολιτικές θα πρέπει να σχεδιάζονται με τέτοιο τρόπο ώστε να είναι αποτελεσματικές και δίκαιες. Οι φορολογικές στρεβλώσεις θα πρέπει να εξαλειφθούν μέσω της φορολόγησης των ακινήτων και των άλλων επενδύσεων με τον ίδιο τρόπο. Υπό την προϋπόθεση ότι είναι προσεχτικά σχεδιασμένα τα στοχοθετημένα προγράμματα κοινωνικής κατοικίας μπορούν να επιτύχουν τους στόχους τους με το μικρότερο κόστος, και τα ορθά σχεδιασμένα μεταβιβάσιμα επιδόματα κατοικίας ίσως να είναι προτιμότερα από την απευθείας παροχή κοινωνικής κατοικίας, καθώς δε φαίνεται να εμποδίζουν άμεσα τη στεγαστική κινητικότητα.

Τέλος, η φετινή έκθεση «Με στόχο την ανάπτυξη» περιέχει ένα κεφάλαιο αφιερωμένο στη φροντίδα υγείας (Κεφάλαιο 6), βασικό παράγοντα της ατομικής ευεξίας και σημαντική κινητήρια δύναμη της μακροπρόθεσμης οικονομικής μεγέθυνσης. Ο ΟΟΣΑ έχει συγκεντρώσει νέα συγκριτικά δεδομένα όσον αφορά τις πολιτικές για την υγεία και την αποδοτικότητα των συστημάτων υγείας, που δείχνουν ότι εξακολουθούν να υπάρχουν σε όλες τις υπό εξέταση χώρες περιθώρια βελτίωσης της αποτελεσματικότητας των δημόσιων δαπανών για την υγεία:

- Κατά μέσο όρο σε όλον τον ΟΟΣΑ, το προσδόκιμο ζωής στη γέννηση θα μπορούσε να αυξηθεί κατά περισσότερο από δυο έτη, διατηρώντας σταθερές τις δαπάνες για την υγεία, εάν κάθε χώρα γινόταν τόσο αποδοτική όσο οι χώρες με τις καλύτερες επιδόσεις.
- Σε περισσότερο από το ένα τρίτο των χωρών, η καλύτερη αποδοτικότητα θα μπορούσε να ανυψώσει το προσδόκιμο ζωής έως το 2017 όσο ανυψώθηκε κατά τα περασμένα δέκα έτη, διατηρώντας παράλληλα σταθερές τις δαπάνες για την υγεία.
- Εναλλακτικά, η βελτίωση της αποδοτικότητας των συστημάτων υγείας θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντικές περικοπές των δημόσιων δαπανών μέχρι και 2% του ΑΕΠ κατά μέσο όρο στον ΟΟΣΑ.
- Δεν υπάρχει ένας μοναδικός τύπος συστήματος υγείας που λειτουργεί συστηματικά καλύτερα όσον αφορά την παροχή φροντίδας υγείας με αποτελεσματικότητα κόστους. Ίσως συνεπώς πιο σημαντικό να μην είναι το είδος αλλά η διαχείριση του συστήματος. Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής θα πρέπει να στοχεύουν στη συνεκτικότητα κατά τη διαμόρφωση των πολιτικών υιοθετώντας τις βέλτιστες πρακτικές από τα διαφορετικά συστήματα υγείας και προσαρμόζοντάς τες στις οικίες συνθήκες. Παρόλα αυτά, από τις διεθνείς συγκρίσεις προκύπτει η ύπαρξη ενός αριθμού πηγών δυνητικής αύξησης της αποδοτικότητας, όπως η βελτίωση του συντονισμού των εμπλεκόμενων φορέων στη διαχείριση της φροντίδας υγείας, η ενίσχυση των μηχανισμών ελέγχου της κατανάλωσης υπηρεσιών υγείας (gate-keeping), η αύξηση των δαπανών περιθαλψής που επιβαρύνουν τον ίδιο τον ασφαλισμένο (out-of-pocket payments), η βελτίωση των πληροφοριών για την ποιότητα και τις τιμές, η αναμόρφωση των συστημάτων πληρωμής προς τους παρόχους υπηρεσιών υγείας ή η προσαρμογή των ρυθμίσεων που αφορούν το νοσηλευτικό προσωπικό και εξοπλισμό.

© OECD

Η περίληψη αυτή δεν αποτελεί επίσημη μετάφραση του ΟΟΣΑ.

Η αναπαραγωγή της περίληψης αυτής επιτρέπεται υπό την προϋπόθεση ότι παρατίθεται το δικαίωμα αποκλειστικής εκμετάλλευσης του ΟΟΣΑ, καθώς και ο τίτλος της πρωτότυπης έκδοσης.

Οι Πολύγλωσσες Περιλήψεις είναι μεταφρασμένα αποσπάσματα των δημοσιευμάτων του ΟΟΣΑ που εκδόθηκαν αρχικά στην αγγλική και τη γαλλική γλώσσα.

Διατίθενται δωρεάν στο Ηλεκτρονικό Βιβλιοπωλείο του ΟΟΣΑ www.oecd.org/bookshop

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με το Τμήμα Δικαιωμάτων και Μεταφράσεων της Διεύθυνσης Δημοσίων Υποθέσεων και Επικοινωνιών του ΟΟΣΑ μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στη διεύθυνση: rights@oecd.org ή μέσω φαξ: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, 75116
Paris, France

Επισκεφτείτε τον ηλεκτρονικό μας κόμβο www.oecd.org/rights/

